

147
26. júlí

AUGLÝSING

um breyting á reglugerð fyrir vatnsveitu í Bolungavík, nr. 105 26. maí 1943.

9. gr. reglugerðarinnar orðist svo:

Af öllum íbúðarhúsum og öðrum slíkum húsum, þar sem vatns er þörf, skal greiða vatnsskatt og skal hann lagður á eftir fasteignamatsverði húsanna, sem hér segir:

Af húsum að fasteignamatsverði kr.	4000.00	greiðist kr.	100.00
— — — —	4001.00— 5000.00	— —	125.00
— — — —	5001.00— 6000.00	— —	150.00
— — — —	6001.00— 7000.00	— —	175.00
— — — —	7001.00— 8000.00	— —	200.00
— — — —	8001.00— 9000.00	— —	210.00
— — — —	9001.00—10000.00	— —	220.00
— — — —	10001.00—11000.00	— —	230.00
— — — —	11001.00—12000.00	— —	240.00
— — — —	12001.00—13000.00	— —	250.00
— — — —	13001.00—14000.00	— —	260.00
— — — —	14001.00—15000.00	— —	270.00
— — — —	15001.00—16000.00	— —	280.00
— — — —	16001.00—17000.00	— —	290.00
— — — —	17001.00—18000.00	— —	300.00

Af húsum að fasteignamati yfir kr. 18000.00 skal greiða kr. 300.00 af kr. 18000.00, en $1\frac{1}{2}\%$ af afgangi.

Reglugerðarbreyting þessi staðfestist hér með samkvæmt vatnalögum, nr. 15 20. júní 1923, til þess að öðlast gildi þegar í stað, og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Félagsmálaráðuneytið, 26. júlí 1951.

F. h. r.

Jónas Guðmundsson.

Hallgrímur Dalberg.

148
26. júlí

SAMPYKKT

fyrir Vatnsveitufélag Grafarness.

1. gr.

Félagið heitir Vatnsveitufélag Grafarness. Heimili þess og varnarþing er í Eyrarsveit, Snæfellsnessýslu.

2. gr.

Tilgangur félagsins er að sjá þorpinu fyrir vatni.

3. gr.

Skylt er öllum þeim, sem eiga hús í Grafarnesþorpi, þ. e. á því svæði, sem skipulagsuppdráttur nær yfir, að vera meðlimir Vatnsveitufélags Grafarness, nema til komi

ákvæði 23. gr. 2. töluliðs vatnalaga nr. 15 20. júní 1923, og skal hver núverandi húseigandi greiða, um leið og hann gerist félagsmaður, óafturkræft stofngjald til félagsins sem fylgífé húseignarinnar, að upphæð að minnsta kosti kr. 300.00, enda telst hann eigi fullgildur félagsmaður, fyrr en sú greiðsla hefur verið af hendi innt. Vilji einhver húseigandi leggja fram hærra stofngjald, skal hann tilgreina upphæð þess um leið og hann gerist félagsmaður.

Vatnslögn í fjós, þvottahús, sem áföst eru við íbúðarhús, og aðra smáskúra, sem í þarf vatn og eingöngu eru til heimilisnotkunar, telst undir sama stofngjald og íbúðarhúsið, en af innlögn í öll hús, er heyra undir sjálfstæðan rekstur, skal greiða stofngjald.

Félagsskylda samkvæmt 1. málsg. er því skilyrði háð, að húseiganda séu látin í té afnot af vatni því, sem félagið hefur umráð yfir á hverjum tíma.

4. gr.

Rétt er að taka nýja meðlimi í félagið, ef lögmætur félagsfundur samþykkir, enda sé slíks máls getið í fundarboði. Hinn nýi félagsmaður skal greiða að sínum hluta, frá því er hann gekk í félagið, öll gjöld sem á félaginu hvíla og með sama hætti sem aðrir félagar, nema öðru vísi semji. Sjálfur skal hann kosta allar þær framkvæmdir, sem nauðsynlegar eru sérstaklega hans vegna, til þess að hann geti notað mannvirki félagsins.

5. gr.

Kostnaði við upphaflega lagningu aðalleiðslu vatnsveitunnar skal jafnað niður á öll hús, sem þá voru í þorpinu, og greiddur með stofngjöldum félagsmanna samkv. 3. gr., að svo miklu leyti sem þau hrökkva til. Félagisstjórn ákveður, hvað teljist aðalleiðslan.

Vatnsskatt skal innheimta árlega af hverri innlögn eða íbúð. Skal félagisstjórnin tiltaka upphæð skattsins þannig, að hann nægi til greiðslu vaxta og afborgana stofnkostnaðar við aðalleiðslu vatnsveitunnar, rekstrarkostnaðar vatnsveitunnar og viðhalds hennar.

Fái menn utan félagsins vatn frá vatnsveitunni, skal þeim reiknaður 25% hærri vatnsskattur en félagsmönnum.

Félagisstjórnin ákveður upphæð vatnsskattsins fyrir eitt reikningsár félagsins — þ. e. almanaksár — í senn. Heimilt er stjórninni að leggja viðbótarskatt á félagsmenn, ef sýnt þykir, að áður ákvarðaður skattur nægi ekki til að standast útgjöld félagsins. Nemi viðbótarskatturinn 10% af áður álögðum vatnsskatti, þarf stjórnin þó samþykki lögmæts félagsfundar til aukaálagningarinnar.

Geri tekjur félagsins betur en að hrökkva fyrir gjöldum þess, skulu 25% tekjuafgangs lögð sem fyrningargjald í varasjóð, en afganginum ráðstafað samkvæmt ákvörðun aðalfundar.

Sjóði félagsins skal ávaxta í sparisjóði eða banka eða með öðrum jafntryggum hætti, þó þannig, að peningarnir geti orðið handbærir með 3 mánaða fyrirvara.

Gjöld samkv. 1. mgr. þessarar greinar og 1. mgr. 3. gr., ásamt áföllnum innheimtu-kostnaði, má taka lögtaki, og skulu þau njóta sama forgangsréttar í þrotabúum sem skattar eða gjöld til ríkisins.

Á hverri innlögn skal vera lokunarkrani, sem loka má og innsigla, ef ekki er staðið í skilum um greiðslu gjalda til félagsins.

Eignir félagsins standa til fullnustu skuldbindingum þess. Enginn félagsmaður ber ábyrgð á þeim umfram þau gjöld, sem þeim er gert að greiða til félagsins samkvæmt ákvæðum samþykktar þessarar. Til þess að skuldbinda félagsmenn vegna félagsins umfram það, sem nú var sagt, þarf samþykki $\frac{3}{4}$ allra félagsmanna á lög-mætum félagsfundi.

148 Á hverju reikningsári má stjórn félagsins eigi skuldbinda það svo, að nemi meira en 25% af samanlögðum stofngjöldum félagsmanna, nema samþykki félagsfundar komi til.

6. gr.

Félagsstjórn er skylt að boða til félagsfundar, ef 5 félagar eða 2 stjórnarmeðlimir krefjast þess, enda tiltaki þeir, hvert sé tilefni kröfunnar.

7. gr.

Félagsfundur er lögmætur, ef helmingur félagsmanna sækir hann, enda hafi verið löglega til fundarins boðað. Hafi tvisvar verið boðaður félagsfundur vegna ónógrar fundarsóknar, skal síðari fundurinn talinn lögmætur — hver svo sem fundarsókn verður —, svo framarlega sem fundurinn hefur verið löglega boðaður.

Fundur er löglega boðaður, sé fundarboð auglýst á opinberum stað í Grafarnesþorpi a. m. k. 5 sólarhringum áður en fundurinn á að hefjast. Þó er fundur löglega boðaður, þótt fyrirvari sé skemmri, ef hverjum félagsmanni er tilkynnt fundarboðið persónulega, en þá verður félagsstjórnin að geta sannað, að hún hafi náð til $\frac{3}{4}$ félagsmanna að minnsta kosti.

8. gr.

Á félagsfundur hafa allir félagsmenn jafnan atkvæðisrétt, og ræður afl atkvæða úrslitum.

Félagsmaður getur ekki falið öðrum að fara með atkvæði sitt. Sé félagsmaður forstöðumaður fyrirtækis eða opinberrar stofnunar eða sjóðs, getur hann ekki farið með umboð fyrirtækisins eða stofnunarinnar gagnvart vatnsveitufélaginu, heldur skal það umboð falið manni utan vatnsveitufélagsins, sem tilnefndur er sérstaklega í þessu skyni af stjórn hlutaðeigandi fyrirtækis eða stofnunar.

9. gr.

Aðalfundur félagsins skal haldinn eigi síðar en 1. apríl ár hvert. Skal til hans boðað með auglýsingu á opinberum stað í Grafarnesi með a. m. k. 10 sólarhringa fyrirvara.

Aðalfundur er lögmætur, ef $\frac{3}{4}$ félagsmanna sækja hann. Hafi þrisvar verið boðað til aðalfundar, vegna ónógrar fundarsóknar, telst þriðji fundurinn lögmætur, hver svo sem fundarsókn er.

Á aðalfundi skulu teknar ákvarðanir um starfsemi félagsins á árinu, lagðir fram endurskoðaðir reikningar þess og kosnir 3 menn í stjórn og 3 til vara og 2 endurskoðendur og 1 til vara, allir til eins árs í senn.

Liggi fyrir aðalfundi önnur mál en venjuleg aðalfundarstörf, skal þeirra getið í fundarboði.

10. gr.

Færa skal gerðabók um aðalfundi félagsins og almenna félagsfundi. Skal fundarritari lesa fundargerðina í lok fundar og undirrita hana síðan samþykktá ásamt formanni félagsstjórnar eða fundarstjóra.

11. gr.

Stjórn félagsins skiptir sjálf með sér verkum. Starf stjórnar og endurskoðenda skal vera ólaunað.

Formaður stjórnarinnar kveður stjórnina saman til funda og boðar til félagsfunda og aðalfundar.

Stjórnarfundir eru því aðeins lögmætir, að allir stjórnarmenn séu mættir. Í föllum aðalmanna taka varamenn sæti í stjórninni í þeirri röð, sem atkvæðamagn þeirra segir til um. Séu atkvæði jöfn, ræður hlutkesti.

Færa skal gerðabók stjórnarfunda, og skal ritari stjórnarinnar lesa fundargerð 148 í lok hvers fundar og undirrita hana, ásamt formanni, þegar hún hefur verið sam- 26. júlí þykkt.

12. gr.

Stjórn félagsins ræður vatnsveitunni umsjónarmann. Skal hann annast reikningshald félagsins, innheimtu á gjöldum til þess og viðgerðir og viðhald á vatnsveitunni.

Að launum fyrir starfa sinn skal umsjónarmaður hafa 6% af brúttótekjum félagsins.

13. gr.

Segja má maður sig úr félaginu, ef $\frac{2}{3}$ félagsmanna samþykkja á lögmætum félagsfundum, eða ef svo reynist, að landareign hans verður að mun meiri kostnaður félagsskapnum en öðrum landareignum, samanborið við hagnaðinn eða hagræðið. Úr ágreiningi um hið síðarnefndar atriði skal skorið með mati, sem skjóta má til fullnaðarúrskurðar félagsmálaráðherra.

Ef maður segir sig úr félaginu, skal hann ábyrgjast öll þau gjöld, sem á hann hafa fallið samkvæmt ákvæðum samþykktar þessarar til þess tíma, er hann fer úr félaginu.

14. gr.

Félaginu skal slíta, ef ályktun um það er samþykkt á tveim lögmætum félagsfundum í röð, enda séu ályktuninni fylgjandi eigi færri en $\frac{2}{3}$ allra félagsmanna.

Um skipti og meðferð á eignum félagsins fer eftir ákvæðum XI. kafla vatnalaga nr. 15 20. júní 1923 og fyrirmælum skiptalaganna, eftir því, sem við á. Verði eignir umfram skuldir, skal þeim skipt milli félagsmanna að réttri tiltölu við þá fjárhæð, sem hver þeirra hefur samtals greitt til félagsins.

15. gr.

Verði félaginu slitið, skal Eyrarsveit eða kaupstaðurinn — hafi Grafarnesbörp þá öðlast kaupstaðarréttindi —, eiga rétt á að kaupa eignir félagsins fyrir matsverð, ef ekki nást samningur um verðið. Til matsins skal hvor aðili nefna 2 menn, en sýslumaður Snæfellsness- og Hnappadalssýslu oddamann.

16. gr.

Samþykktum þessum verður ekki breytt nema á aðalfundi, enda hafi breytingar- tillagnanna verið getið í fundarboði og að minnsta kosti $\frac{2}{3}$ atkvæðisbærra fundar- manna séu samþykkir þeim.

Samþykkt þessi staðfestist hér með samkvæmt vatnalögum, nr. 15 20. júní 1923, til að öðlast gildi 1. ágúst 1951, og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Félagsmálaráðuneytið, 26. júlí 1951.

F. h. r.

Jónas Guðmundsson.

Hallgrímur Dalberg.